

CEAUȘEANU, GHEORGHE F.

Preot

N. 28 mai 1889, Făurești, Vâlcea - m. 14 ian. 1953, Craiova.

Urmează Școala primară în comuna natală; Seminarul Teologic din Râmnicu Vâlcea (1880-1888); Facultatea de Teologie din București (1889-1893). Doctor în teologie (București, 1931).

A fost preot în Șimnicul de Sus (Dolj), Laloșul (Vâlcea) și Craiova, la biserica *Sf. Ilie*; profesor în învățământul secundar la Râmnicu Vâlcea, Buzău, București, Craiova; membru al *Uniunii Scriitorilor Olteni* și membru corespondent al Muzeului de Etnografie și al Arhivei de Folclor din Cluj.

A primit Premiul *Adamachi* în 1913 pentru cartea **Superstițiile poporului român în asemănare cu ale altor popoare vechi și nouă.**

A colaborat *la Albina, Universul literar, Renașterea.*

S-a sinucis neputând suporta teroarea Securității comuniste.

A fost înmormântat la Cimitirul Sineasca din Craiova.

Opera: **Înmuguriri** (Craiova, 1926); **Luminișuri.** Versuri (s.a.); **Epistola către evrei. Prelucrare.** (1926); **Culegere de folclor din județul Vâlcea și împrejurimi** (colab., 1928); **Monogenismul biblic, studiu dogmatico-apologetic** (teza de doctorat, 1931); **Sfintele taine** (1932); **Frunză verde**, literatură populară oltenească, (colab., 1938); **Viața Maicii Domnului** (Craiova, 1940).